



# HATÁRTALANUL!

## A só útján

Az Oltalom Iskola 7. osztálya sikeresen pályázott arra az erdélyi tanulmányi kirándulásra, amely a „HATÁRTALANUL!” program keretén belül valósult meg. Az utazásra 2024. április 16-19. között került sor. 2024. április 16-án várakozással

telve indult el 18 diák és két kísérő pedagógus a „A só útján”.

Az utazást az Emberi Erőforrások Minisztériuma és az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő, valamint iskolánk alapítványa támogatta.

Az utazás célja az volt, hogy tanulóink megismerjék a határon túli magyarság helyzetét, életét, a történelmi Magyarország kulturális értékeit, továbbá az, hogy az átélt élmények mélyítsék tanulóinkban a közösségi érzést, gazdagodjanak társas kapcsolataikban, erősödjön meg bennük a tisztelet az elődök iránt.

### 1. nap

Április 16-án hajnali fél 5-kor találkoztunk az iskola előtt, izgatottan és kicsit álmosan. A busz kicsivel később meg is érkezett, és 5 óra pár perckor elindultunk a hónapok óta várt kirándulásra.

Első megállónk „Erdély kapujában”, vagyis a Partium és Erdély határán, a Király-hágón volt. Itt megpihentünk egy kicsit, és megcsodáltuk a hegyekre néző kilátást.

Kolozsváron csatlakozott hozzánk Dénes András idegenvezető, aki rögtön munkához is látott, hogy bemutassa nekünk a várost.

A Szamos völgyében fekvő egykori magyar város számos műemlékkel büszkélkedhet. Sétánk során megtekintettük a Szent Mihály templomot, amely Erdély második legnagyobb gótikus temploma. A templom szomszédságában látható Kolozsvár szülöttjének, Mátyás királynak monumentális lovasszobra, amely kétszeres életnagyságban ábrázolja Hunyadi Mátyást, akit két oldalról a fekete sereg vezérei -többek között Báthory István és Kinizsi Pál - fognak közre. Sétánk végeztével megtekintettük Mátyás király szülőházát is.

Következő állomásunk a Farkas utcai református templom volt, amely Kolozsvár híres gótikus műemléke. Innen elindultunk a Házsongárdi temető felé,

A napunk még nem fejeződött be. Útnak indultunk Tordára, a sóbányába. Itt a föld alatt a természet páratlan sócsodáival, képződményeivel találkozhattunk, de óriáskerék, teke- és golfpálya, biliárdasztalok is szórakoztatják az ide látogatókat, hiszen a sóbánya napjainkban igazi turisztikai- és a gyógyulni vágyóknak egészségügyi központ is. Idegenvezetőnk szemléletes előadásának köszönhetően azt is elképzelhettük, milyen nehéz munka folyt régebben, modern technikai eszközök nélkül egy ilyen sóbányában. Található odalent egy csónakázótó is, ha éppen valakinek ahhoz támad kedve.

A nap végére maradt szállásunk elfoglalása és vacsoránk elfogyasztása Székelyszentlélek településen, a Becsali Panzióban, ahol nagyon barátságosan fogadtak bennünket.

## 2. nap

A korai reggeli után a falu iskolájába tettünk látogatást, ahol az igazgató és a nyolcadik osztályos tanulók fogadtak bennünket, és körbevezettek az intézményükben. Mi is bemutatkoztunk, elmondtuk honnan jöttünk, meséltünk kicsit az iskolánkról, majd pedig mivel végzős osztályról volt szó, érdeklődtünk a továbbtanulási céljaikról.

Ezután rövid látogatást tettünk Korondon egy sófaragó mesternél, aki megmutatta hogyan, milyen gépekkel dolgoznak, hogyan készítik termékeiket a parajdi sóból, illetve vásárlási lehetőséget biztosított nekünk a boltjában. Árultak házi készítésű fűszersókat, fürdősókat, kozmetikai cikkeket.

Innen utunk Szováttára, a Medve-tóhoz vezetett. Az esős idő miatt sajnos csak rövid ideig tartózkodtunk itt, de sétáltunk kicsit a tó körül. Idegenvezetőnk megmutatta a környék jellegzetes villáit, és mesélt az élénk idegenforgalomról is, hiszen a Medve-tó a sókarszton létrejött heliotermikus tó, ahová reumatikus és gyulladásszerű betegségek kezelésére érkeznek a gyógyulni vágyók.

A következőkben úti célul ismét egy sóbánya meglátogatását tűztük ki, de már Parajdon. A sóbányába egy, az alagútban közlekedő busz vitt le bennünket. A lenti élményközpontban ezernyi szolgáltatást vehettünk igénybe. Van itt játszótér, kalandpark, étkezési és vásárlási lehetőség. Található odalent egy kápolna, ahol imádkozni lehet, de egyházi szertartásokat is tartanak. Egy helyi idegenvezetőtől megtudhattuk milyen értékes is volt régen a só, és hogy értéke az aranyéval vetekedett. Mesélt a bánya tárnáiról, a sókitermelésről és arról, hogy milyen magas tisztaságú és mennyi ásványi anyagot tartalmaz a parajdi só.

A nagyon kedvezőtlen, hűvös, esős és sáros időjárás miatt idegenvezetőnk nem javasolta a program részét képező túrát a Sósorosban. Az itt látott szépségeket, különleges képződményeket sajnos így nem láthattuk.

A visszaúton Korondon megálltunk a kézműves vásárban, ahol a rengeteg portéka és vásárlási lehetőség kárpótolta a diákokat a továbbra is esős időjárás miatt. Látogatást tettünk egy idős házaspár kerámia készítő- és festő műhelyében, ahol a kedves néni végigvezetett bennünket, megmutatta az egyes munkafolyamatokat, és hogy hogyan készülnek ezek a gyönyörű, a mai napig kézzel készített, festett edények és használati tárgyak.

A nap végén meglátogattuk a Farkaslakán született írónk, Tamási Áron sírját, idegenvezetőnk pedig mesélt az életéről és a munkásságáról.

A finom vacsora után már csak a pihenés és a felkészülés várt ránk a harmadik napra.

### 3. nap

Korán ébredtünk, és egy gyors reggeli után indultunk is Szejkefürdőre. Mivel esett az eső, sajnos nem tudtunk a székelykapuk alatt vezető úton felsétálni Orbán Balázs sírjához, de a buszon ülve idegenvezetőnk tájékoztatójából rengeteg információt kaptunk a székelyek életéről, közöttük a legnagyobb székelyként tartott Orbán Balázsról.

Útközben ellátogattunk egy székelykapu-faragó mesterhez, aki nagyon érdekes és szemléletes módon mutatta meg nekünk, hogy hogyan úzi ezt a már-már kihaló félben lévő mesterséget a családja évtizedek óta. Megnézhettük a munkaeszközeit, műhelyét. Mesélt a

székelykapuk hányattatott történetéről, és a készítés munkafolyamatáról, a vállalkozó szellemű gyerekeknek még megengedte azt is, hogy kipróbálják a székelykapu-faragást hagyományos eszközökkel: vésővel és kalapáccsal. Ők pedig faragták a jellegzetes mintákat, többek között a tulipánt is.

Csíksomlyóra indultunk tovább. Mielőtt megérkeztünk, rövid pihenőt tettünk a borvízforrásnál, amelynek gyógyító vizét meg is kóstoltuk és megtöltöttük kulacsainkat, hogy az otthoniaknak is vigyünk forrásvizet.

Minden évben pünkösdkor tartják a legnagyobb zarándoklatot Csíksomlyón, amelyen több ezer ember vesz részt. Miután meghallgattuk a templom történetét és megtekintettük a belsejét, természetesen felmentünk a Szűzanya lábához, hogy imádkozzunk, könyörögjünk vagy a segítségét kérjük életünk gondjainak megoldásában.

A Békás-szorosba tett túránk nagyon fárasztó, de annál látványosabb volt. Fantasztikus tájakat láthattunk, és még az időjárás is játszadozott velünk, hiszen az oda vezető utunkon Gyergyószentmiklós magasságában hó esett, majd a völgybe leérve végre újra napsütés fogadott minket, az előző napok esős időjárása után. A szorosba beérve végigsétáltunk a monumentális sziklafalak, a száguldó, kristálytiszta vizű patak mentén. A gyönyörű táj után hasonlóképpen lenyűgözött minket a Gyilkos-tó látványa. Megismertük a tó keletkezésének történetét és a hozzá kapcsolódó érdekes legendát is.

Székelyudvarhelyen, a rövid városnézés után a szoborparkba mentünk, ahol megtekinthettük olyan híres magyarjaink mellszobrát, mint II. Rákóczi Ferenc, Báthory István, Bethlen Gábor, vagy éppen Vass Albert.

#### 4. nap

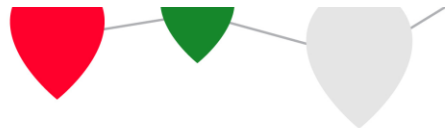
Reggeli után szinte azonnal buszra ültünk és megkezdődött utazásunk hazafelé. Utolsó napunkon azonban még rengeteg program várt ránk. Először Fehéregyházán álltunk meg a kútnál, ahol állítólag utoljára látták élve Petőfi Sándort a segesvári csata előtt. Rengeteg koszorú díszíti a nagy magyar költőnk emlékhelyét.

Segesvárra érkezve meredek úton sétáltunk fel a városba. Átmentünk a várkapun, majd végigjártuk a jellegzetes, egykori szász város szűk és díszes utcáskáit, megnéztük a híres óratornyát. Ezek után megmásztuk a régi iskolába vezető diáklépcsőt. Kicsit meg is sajnáltuk az akkori tanulókat, hogy nap mint nap ennyi lépcsőt kellett megtenniük ahhoz, hogy az iskolához érjenek. Segesváron is megálltunk Petőfi szobránál, majd továbbmentünk a rettegett Drakula gróf szobrához és házához, ahol rengeteg téves információt eloszlattak vele kapcsolatban.

A kirándulásunk utolsó állomása Marosvásárhely volt. Idegenvezetőnk megmutatta nekünk a város gyönyörű épületeit, a várat és a rózsaparkot. Megálltunk Bethlen Gábor újonnan átadott szobra előtt is. Gyors ebéd és egy kis szabadprogram után elindultunk hazafelé.

Kolozsvárra érve elbúcsúztunk Dénes Andristól, aki a négy napon keresztül fáradozott azon, hogy minél több mindent megmutasson nekünk a gyönyörű Erdélyből. Köszönjük a munkáját!

Mindannyian nagyon jól éreztük magunkat, egy valóban nagyon izgalmas, élményekkel teli utazás volt.



# HATÁRTALANUL!